

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos

Kossuth Ferencz

KIADÓHIVATAL:

BUDAPEST, VI. DALSZÍNHÁZ-UTCA 1.

Telefon száma 542.

HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE

VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KÍADÓHIVATAL

PÁRISBAN (Folyóiratok):

John F. Jones & Co. 31 bis, Faub. Montmartre, Paris...

SZERKESZTŐSÉG:

BUDAPEST VI. SZEREGYES-UTCA 35.

Telefon száma 329.

KEZIRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA.

CSAK BERMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Vidékire postán v. helyben házhoz hordva

Egy évre ... 30 ft. Egy negyedévre ... 15 ft.

A szerb válság.

A szerb miniszterválság be van fejezve. De azok az okok, mik a válságot szülték, ma is léteznek...

Nem ismernők a szerb kormányzati és politikai rendszert, ha azt az állítást koezkatatnók, hogy a haladópartí kormány bukását az fogja okozni...

Mikor felévvél később Sándor király Ricszics-t a regnességé, Avakumovics-t a kormányfóval és liberális pártot a többséggel a hatalomból kiadta...

Következett Krisztics. Neki elejétől kezdve az volt a feladata, hogy új választásokat rendezzen el, a melyek alatt haladópartí többséget kell szerezni...

Nem egészen három év óta most van a nyolcadik kormány Szerbiában. E nyolcz kormány közül csak Dokics és Nikolajevics jutott tisztesseges utána a többséghez...

Ebből eléggé kitűnik, hogy Szerbiában minden partibeli kormány uralkodhatik, ha egyáltalán a nép között nincs is pártja. E miatt a sürű kormányválságokra a pártkonstellációk nem is voltak be-

folyással. Hanem valamennyit megbuktatta az ország pénzügyi helyzete. A Krisztics-kabinet is azért nyújtotta be lemondását, mert Krisztics vonatkozott a karlsbadi egyezséget a skupstina előtt képviselni...

Hogy akkor ismét elérkezett a radikálisok korszaka, az nem bizonyos. A király jól tudja, hogy a pénzügyi helyzeten a radikálisok ep oly kevesse tudnak segíteni, mint a liberálisok, vagy pedig mint a haladópartíkat...

Miniszterelnök és külügy: Novakovic. Hadügy: Francusovics tábornok. Belügy: Marinovic államtanácsos. Pénzügy: Popovic, eddigi pénzügyminiszter. Igazságügy: Ninesics, a felelősségi törvényeszek elnöke.

Az új kormány az volt legelső és nagyjelentőségű akciója, hogy a Csehbán-párbán elíteltelt megkegyelmezésre terjesztette a király elé. A király a megkegyelmezést helybenhagyta s mint Belgrádból táviratozta, az elíteltet még tegnap szabadlábra helyezték.

A vatikán egy újabb, még pedig nem jelentéktelen győzelmet aratott. Rómából írják, hogy Gibbons bíbornok, a ki azért utazott Rómába, hogy az amerikai katolikusok függettségét megvédje...

A „Bullier” végnapjai.

Sok nekrológot írtam már életemben. Halhatatlan akadémikusról, a kinek már a nevé is elfelejtett; nagy államférfiakról, hatalmas uralkodókról, híres hadvezérekéről, a kiknek alkotásai ma már romba dőltek...

Ki ne hallott már valamin a Bullierről, erről az Olympusról, melynek egyedül istennője Venus volt, a kinek olyan papnői valának, mint Pompon Róza, Fontaine Clarice, Blicz Adél, Nini-Belles-Dents, Descamps Juliette, a kinek a nevéhez hozzá fűződik Gambetta ifjúságának emléke; Canot Irma, a ki annyira hasonlított Eugénie császárnéhoz, hogy a legitimisták az ő nevével tisztelték meg a császárnét...

Ez mind ennek most vége. Daudet már nem ír verseket, hanem prózát; a legitimisták már nem törődnek a szerencsétlen Eugéniával, Pompon Róza pedig palotát vett az Avenue Hoche-on, a Bullier pedig eladta. Az eddigi tulajdonosok azt mondják, hogy azért kell a világhírű mulatóhelyt eladni, mert a német szellem megmetélezte a francia ifjúságot. Tehát hazafias ekkeseredésből. És igazunk van. A francia ifjúság, első sorban az egyetemi tanulóik, néhány év óta elhagyották a Bullier-t s a helyett a kávéházakban bajor sört ittak...

és püspöki kar a helyi viszonyok és a nemzeti jellem követelményeinek a tekintetbe vételével jár el, a nélkül, hogy kedve volna egy apostoli követség ellenőrzésétől korlátoztni magát, mert ez olyeket és oly előteleteket hoz magával, a melyektől az Egyesült-Államok lakossága idegen és az is akar maradni...

Az angol parlamentben a külföldi vadlítottak kiszolgáltatásáról szóló törvényjavaslat tárgyalásának folyamán ismét felszínre került Herz Kornel kihallgatásának kérdése. Az új belügyminiszter e tárgyban a következő nyilatkozatot tette. A Franciaországgal kötött kiadási szerződés határozatának az értelmeben a vadlítottakat Londonban kell kihallgatni, úgy hogy ha a parlament elfogadja is az új törvényjavaslatot, a mely e tekintetben módosításokat tartalmaz, Herz Kornelt még akkor sem lehet előbb kihallgatni, a míg Franciaország a módosításba bele nem egyezik...

Gladstone bucsuja választóitól.

Taviratunk között megemlítettük már, hogy Gladstone bucsulevelét intézett midlothianai választóitól. Ezzel a legnagyobbiszter politikai pályájának zárul le, a mely valaha a parlamentarizmus talajából kikakadt. A bucsulevél így hangzik:

«A parlament küszöbön álló feloszlása gyakorlati és végleges alakban megvalósítja a tavalyi kiutasítás helyezett istenhozzadót a midlothianai választókhoz. A hálá és rokonszenv örvényével ismételtül kifejezem köszönetem a bánásmódot, a melyben kitörölhetetlen tisztelet éven át engemet részesített. Tavaly batorkodtam önjajámat a mellett a kitűnő jelölt mellett kifejezni, a ki a választókörület az 1880-diki nyilatkozatok alapján képviselni szeretné. Noha a közügyeknek sok vitás dolog van, mégis van néhány, a mely a történelmi, és a melyek a véleményekben kivül vannak. A mennyire én látom, nem lehet példátul kérdés tárgya az, hogy a most végéhez közeledő század első negyedének lezárulása óta a törvényhozásban és közigazgatásban a munkásság pártalan korszaka volt és hogy a változások valódi haladást képeztek. A nép helyzete és jóléte azelőttöz képest rendkívül haladott. A legutóbbi téli ezen a téren a liberális párt, továbbá Peel és Canning, a kik készek voltak a kőző érdekében magukra vállalni a győzelmet. Mind a tizenöt parlament alatt a skót nép e bőles és mérsékletes politikát támogatja. Remelem, hogy Midlothian, úgy mint eddigi, ezáltal is élni fog nagy befolyással s a legközelebbi és az utána következő parlamentekben is átveszi a skót nép között a vezérszerepet.»

Lord Rosebery, a ki maga is skót származású, szintén intézett levelet a midlothianai választókhoz. Ez a körülmény eléggé bizonyítja, hogy az angol liberális párt mily nagy súlyt fektet Midlothianra, a honnan annyiszor kelt szárnyra Gladstone hatalmas hangja. Rosebery levele így hangzik:

«Most válságos időben gyűlnék össze. A kormány, melyet Skótszág, Irland, Wales és Anglia északi része bizalmával megválasztott, egy bizalmi székelyvárosban a müncheni színpadon letelek, a mi magyar torokzónához. A kánkánt csak párisi nő járhatja, épen úgy, mint a eszdrást csak magyar nő. Mennyi tüz van abban a párisi kánkántban! Épen annyit, mint a mennyire kevés benne az erköles. De utóvégre is a Bullierbe nem azért jártak az emberek, hogy erköles előadásokat hallgassanak. És mennyi plasztika volt abban a táncban! Egy szellemes úr azt mondotta, hogy a Bullierbe kiküldött rendőrbiztos mindig behunyta az egyik szemét, hogy a másikkal jönnék láthasson. Mindenesetre a tánc és nem a táncosnő plasztikája előtt hunyt szemét; hiszen azért volt küldve, hogy a táncot ellenőrizze.»

Egyszer, most két év előtt, olyan rendőrbiztos volt küldve a Bullier jó erkölesének a felügyelőre, a ki nem ismerte az ott divó szokásokat és erkölcseket. Jobb ügyhöz méltó buzgalommal sorra feljegyezte azoknak a hölgyeseknek a nevéit, a kik a tánc hevében túlságosan mutogatták bájait. A hölgyesekket másnap a rendőrség szállította. Onnan rövid kihallgatás után a Saint-Lazarre fogházba szállították őket, a hova azokat a hölgyeket szökték néhány évre elcsukni, a kiknek az a foglalkozásuk, hogy nincsen bevalhatott foglalkozásuk.

A rendőrség eme hallatlan eljárása óriási igazságtalanságot okozott a boulevard Saint-Michelen. A tanuló az állították, hogy a rendőrség megsértette a közszabadságot. Pedig csak az erkölcstelen szabadság ellen intézkedett. De a párisi tanuló nem voltak abban a hangulatban, hogy éles elméjű egy megkülönböztetéseket tegyenek. Kivált hogy arról is értesültek, hogy az egész dologban egy állított tanár keze közreműködött. Ők, francziákhoz mérten, a gyenge nem és a közszabadság védelmére kelték. Torlaszkodtak emeltek, megmegtámadták a rendőrségi hivatalt, elverték néhány rendőrt, felgyújtották a boulevard Saint-Michelen közeledő omnibuszokat és fiakereket is ismen tudja, hogy meg mit csinálnak, ha a közszabadság kérdé a zendülés második napján szíjjel nem veri őket. De azért czejúkat meg is elérték. A belügyminiszter elrendelte a letartóztatott hölgyek szabadon bocsátását.

kérdés által megbukott. Csekélység volt az egész; de végzetes csekélység. Most Skóciának, Irlandnak, Walesnek és északi Angliának el kell dönteniök, hogy a liberálisizmus ezentúl is kormányon maradjon-e. Különösen abban kell nyilatkoznök, hogy érdekeik és czejúk tovább is állandóan az örökös és nem felelős kamarának legyenek-e alapelve, vagy pedig, hogy edzeni akarják-e karukat, a mely az előző e hatalmas korlatok között tartsiük. A mig Gladstone beszédes és tisztelretmentő hangja Skócián végig zúg, addig nem kétkedem abban, hogy hogyan fog válaszuk hangzani.

Lord Rosebery levele úgy szól, mint fájó visszhang melabs dakra. Gladstone teljesen visszajel a politika területét; két teljes emberöltőn át olyan helyet töltött be hazájában, a melyet egyhamar utána senki sem fog betölteni. Es ha leteleben dicsőíti a korszakot, mely a ma és század első negyede között van, akkor önmagát is dicsőíti. Erre a korszakra Angliának az ő hatalmas egyénisége nyomta rá bélyegét s az az óriási hatadás, mi Gladstone dicsőit, az ő ayanak a kezdeményezéséből ered. Az angol nép a ma élő államférfiak közül senkinek sem közön annyit, mint őt. A belpolitika terén pedig sehol hozzá hasonló államférfi nem létezett. Annál gyengébb volt a külügyi politikája. A Rosebery-kormány bukása óta az angol lapokból kizérük, hogy ezen túl más lesz Anglia külügyi politikája. De más lesz a belpolitika is. A legközelebbi választások már vilagosítják fogják tenni, hogy Anglia ragaszkodik-e ahhoz a szabadelvű belpolitikához, melynek irányát Gladstone szabta meg, vagy pedig csak addig követel-e a zászlót, a mig a hatalmas vezér vitte.

A macedóniai bonyodalmak.

A bolgar kormány végre maga is belátja, hogy a macedón kérdésben nem foglalta el a legkorrektebb álláspontot. E miatt szükségesnek tartotta, hogy egy kommuniké legyen közzé, melyet az Agence Balcanique tegnap száma közöl. A sugalmazott czikk így hangzik:

Miután a nagyhatalmak képviselői a bolgar kormány figyelmét a Bulgáriában élő macedóniai emigránsok forradalmi tevékenységére irányították, a bolgar kormány eme hatalmak diplomáciai ügynekehez kórelvet intézett, hogy politikájában és a Törökországban bevándorolt bolgarokkal szemben tanúsított magatartását tisztázza. A körlevél konstatálja, hogy a Törökország és Bulgária között fennálló viszony az örmény eseményekig a legbizonyosabbak voltak. Bulgáriában a legnagyobb nyugalom volt.

Mint hogy az örmény mozgalom a nagyhatalmak rokonszenvét felkeltette, a Bulgáriában élő macedóniai emigránsok a nagyhatalmak figyelmét annak szükségességére akarták terelni, hogy a török birodalom európai tartományaiiban is reformokat létesítsenek. Az ország törvényei a bolgar kormányban nem nyújtottak eszközt arra, hogy tisztán erkölcsi mozzalom ellen felleljenek, sőt veszelyes is lett volna ezen gyakran felmerülő agitációkkal szemben eljárni, minthogy így az agitáció bizonyára titkosan alakult volna át. A bolgar kormány tehát kötelességének tartotta, hogy erkölcsi eszközökkel hasson az agitátorokra és egy határon szigorú rendszabályokat lepletsen eltebe.

A bolgar kormány későbbje volna, hogy Bulgáriából gyeveres bandák mentek volna át Macedóniába. A körlevél végtül annak a reménynek ad kifejezést, hogy a nagyhatalmak eszközökkel fognak találni arra, hogy Törökország európai tartományaiiban a kedelyeket megnyugtassák, mint ahogy Örményország részére is találtak eme néve módot.

Az örmény kérdés.

Az angol kormányválság alkalmából az örmény kérdésre vonatkozólag sokféle hír kelt szárnyra. Ezek szerint a porta nagy reményben van az iránt, hogy az új angol kormány kevesebb erejét fog kifejteni az örmény reformok érdekében, mint a Rosebery-kabinet és lehetséges lesz az örménykérdés megoldását elődázni. Hogy e remények

mennyiben jogosultak, legközelebb ki fog derülni. Az Italia ugyanis azt jelenti, hogy Catalani, konstantinápolyi olasz nagykövét Londonba utazott, hogy Salisbury lorddal az örmény kérdésben tanácskozzék.

Formosa.

A Times formosai tudósítója jelenti, hogy Tainanban lakó idegenek Tai-Kov-ba menekültek. Hir szerint a japánok megszállták a Tai-Nantól északra eső területeket azzal a céllal, hogy az ellenség elől a hegyekbe való visszavonulás útját elzárják.

A szocialisták ellen.

A nemzetközi szocializmdemokracia budapesti apostolai legnap keserű napra virradtak. Más vasárnapokon őki hirdettek és tartanak gyűléseket, a melyeken kikélik a fennálló társadalmi rendszer ellen s szónokálnak, nagybőrra idegenből idezszakít s magyarul is alig tudó munkáseletről, a kik hamar rájöttek arra, hogy könnyebb és kevélyesebb dolog gyűléseket rendezni, mint a gyárban dolgozni, ezek a német és szláv eredetű szónokok szinte tetszelegnek maguknak abban, hogy mindenről, a mi magyar, sőt öltöz nyilatkoznak. Még fel sem serdült ifjak, a kiknek tiszta fogalmuk sincs arról, mi a gyár, mert őki internacionalisak. Eddig az a sok ezer magyar munkás csak fürte s hallgatta a vezerek ívetlen eljárását s a «vezérek» mármár remélték, hogy a magyar fuksból ki tudják ötni a haszaszeretelt; de eszlódtak; a józan magyar munkások kezdik belátni, hogy nekik semmi hasznuk a sok gyűlésből s melegelettek már a bevándorolt Silberbergék állam- és hazaelenes üzeméit. A tegnapi napon már 4 gyűlést hittak össze a fővárosban a szocializmus ellen. A rossz idő miatt csak kettőt tarthattak meg s ezen mezejentek impozánsan tintelet a szocializmus ellen. Az egyik gyűlésen mezejentek a szocialisták és egy Pfeifer nevű durmistából munkásevezérre változott vezetőjükké s nagy botrányt csináltak. Ertésülésünk szerint a fővárosi országos mozgalom indul ki a nemcsak hazafiatlan, de hazaelenes agitációk ellen s a magyar munkások már legközelebb elveszik majd a kedvet a német izgatónak a magyarlelkes üzemektől.

A magyar munkásoknak a mai napon példát adtak a józan gondolkodású és öntudatos kereskedő-iffak. Az ő nyagyi helyzetük által határozottan rosszabb, mint a munkásoké s ezért őki is aközött indítottak saját érdekében. Ez helyes s ehhez joguk is van. Vezetőik azonban belátták, hogy nem csatlakozhatnak a budapesti szocialdemokrata munkaspárt-hoz, amely minden magyar ember előtt eljászott a hitélet. Nem csatlakozhattak olyan mozgalomhoz, a melynek a vezetői azzal sem elégednek meg, hogy hazafiatlanok, hanem nyíltan hazaelenesek. Ettől a mozgalomtól az intelligens és hazafias kereskedő-iffak egyszerűen elfordultak.

A kereskedő-iffak a József-körtúru Rajder-séle kávéházban tartottak tegnap gyűlést helyelük megbeszélés és állásfoglalás czéljából. A kereskedő-iffak dicséretére legyen mondvá, hogy nem hagyták magukat hangzatos fraízokkal tévúra vezetetni s egyszerűen állást foglaltak a szocializmus ellen. A gyűlést Sámuel Elek elnök nyitotta meg s örömmel üdvözölte az egybegyűléteket. Hosszabb beszéd után előterjesztette a kereskedő-iffaknak a hetes bizottság által kidolgozott közléseit. A több pontban megállapított követelések főbb pontjai a munkaadó szabályozása, a helykövetésű osztály felállítására és a felmondási idő rendezése körül forognak. Ezenek ilyen önképző körök és ifjúsági könyvtárak felállítását is kívánják. A gyűlés az előterjesztett pontokat egyenként és összességben elfogadta. Beszéltek még Reich és Sárkány, a kik buzgalomra, ösztönzésre és a szocializmustól való óvakodásra intette a kereskedő-iffakat. Erre Vankó és Pfeifer szocialisták kérések és kaptak szót, noha tudtukkal egyik sem kereskedő.

1895 hirdetésre felvilágosítást az hivatali ingyen. Czimmel ellátások minden közlése után kr bélyegzettek is fizetendő.

TELEFON 2342 Szabadalmakat

PATÁNY H. és W. Budapest VI. 100 szivatalnok foglalkoztat: 25000 szabadalmat követtelt.

Tanárjelölt

A javított Vermorel módszerű önműködő

Diadal Peronospora permetező,

MAUTHER ÖDÖN

Jelzálog-kölcsönök.

Örökbe adna

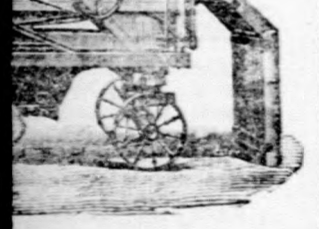
Társat keresek

A Magyar Aszfalt

aszfalt burkolatok

nedves hűkások

száraztatétel.

Szociális bank

lése.

meghatalmazott által

8 nap

igazolási

szabadság.

ifju. Természetesen olyan hangon kezdtek beszélni, a melyhez a kereskedő ifjak nem szoktak s ezért le is hurrogta őket. Erre a jelenlét szocialisták felugrártak a székre, billiárdasztalokra s addig ékezték, míg a hatóság biztos fel nem osztalta a gyűlést. A botányviszálatok nem tartóztatták le.

Az iparos ifjak országos egyesülete is állást foglalt tégnap a nemzetközi szocializmus ellen s elhatározta, hogy köriratot intéz az ország valamennyi iparkamarájához, egyesületéhez és iparos önképző köréhez, s felhívja ezek figyelmét a szocialista vezérek hazaelvonulására. Szóval az iparos ifjak is országos mozgalmat indítanak az internacionális-tak ellen.

Kifejtük, hogy a nemzetközi szocializmus vezérei közt érdekesség áll fenn a munkások rovására s ezek felvezetésére.

Végül elhatározták, hogy a millennium alkalmából országos kongresszust tartanak.

A nemzeti demokrata munkáspárt is hirdettet gyűlést a szocialisták ellen vasárnap délelőttre, de a szakadó eső miatt az előre kijelölt Nemzeti kertben nem gyűlésezhetek.

VIDÉK.

Egy főszolgabíró kitérítése. A múlt hóban történt óriási felhőszakadás alkalmával, a mikor a Sopronmegyeben levő Kobold és Felső-Pétera elpusztultak, a velük szomszédos Schwarzenbach osztrák község jó ideig nem részesült a hatóság oltalmában, mert a mintaszerűnek híresztelt osztrák közigazgatás egyetlen faktora sem ért ráde vele törődni. Közvetlenül a veszedelem után, a legnagyobb inség és nyomor közepe, teljes elhagyatottságban, éhezve és fáva jártak a schwarzenbachiak elpusztított otthonok falai között. Az első vizsgálat, az első biztatás és az első falat kenyert Molnár Sándor soproni főszolgabíró adta nekik. Ennek a líre az osztrák belügyminiszterhez is eljutott, a ki indítatva érte magát, hogy Molnár Sándor főszolgabírónak, mint a veszbirtóság elnökének, köszönetet mondjon az osztrák falu érdekében kifejtett tevékenységéért. Az erre vonatkozó, rendkívüli megleghangú okiratot Perczel Desző belügyminiszterhez küldötte át, a ki azután a főispáni iroda útján kézbesítette azt a soproni járási főszolgabírójának.

A soproni polgármesterkérdés. Holnapután lesz Sopronban az a rendkívüli közgyűlés, a mely hivata van rendet teremteni abba az ösze-visszacsábba, a melybe a soproniak Fincz János kir. tanácsos polgármester lemondása folytán jutottak. Az ügy érdekében — mint nekünk írják — Sopronban éppen nem tartják kardinalis bajnak, ha a jogügyi bizottság most az egyszer nem ragaszkodik megtörhetlen szilvossággal a formához és preokkupálja a közigazgatási bizottság azon álláspontját, hogy a legkisebb akadályt sem gördít Fincz János kir. tanácsos nyugdíjazási kérvényének kedvező elintézése ellen. Mert ha még ma is fennforgának azok a mulasztások, a melyek miatt Perczel Desző belügyminiszter a fejelemi vizsgálat megindítását sürgette, tulajdonképen még akkor sem volna elegendő ok arra, hogy a polgármester nyugdíjazási kérvényének mielőbbi elintézése elé a legcsekélyebb akadály is gördítessék, mert nyilvánvaló és köztudomású, hogy a polgármester mulasztásai, a melyekről ezuttal szó van, Sopron városának anyagi károsodást egyáltalában nem okoztak.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hírek.** A király gr. Kinsky Ferdinánd 6-ik dragonyos ezredbeli főhadnagyot királyi lovászmester névezte ki. — Erály Sándor igazságügyminiszter neje leányával együtt ma hosszabb időre üdülés céljából Stubbyafürdőre érkezett. — Pokány János altornagy és hó 5-én szintén Stubbyafürdőre érkezett. — Gróf Festetics Andor földmívelésügyi miniszter fürdőjére-Gasteinba érkezett.

A „Wien“ hadihajó vízrebocsátása.

Trieszt, július 7. Ma délelőtt háromnegyed tíz órákor bocsátották vízre a „Wien“ hadihajót. Már reggel nyolc órákor nagyszámú közönség gyűlt egybe San Roccoban. Az idő szép. — A tribunók gyorsan meglettek a legelőkelőbb közönséggel. A tribunók közepén volt felállítva az ünnepi pavillon. A hajójáró munkások sorfalat képeztek egészen a diszortáig, a mely a pavillon és a hajó között volt felállítva. Báró Spaun altengernagy parancsnoksága alatt álló hajóraj már reggel vetett horgonyt San Roccoban és nagy zászlósdísz öltött. A tengerészeti plébanos már kora reggel beszentelte az új hajót. Kilenc óra után gyűltek egybe az ünnepi ténen a Stabili menten technico igazgatóság, Conte-Cassini ellentengernagy kerületi tengerészparancsnok, báró Spaun ellentengernagy a vezér- és tisztikarral és a kerületi főnök. A „Pelikan“ hajón negyed tíz órákor jött báró Sterneck tengernagy és Kielmannsegg grófné, aki a keresztanyai tisztet viselve, ezek a népművészek hangja mellett az ünnepi pavillonban ment. Ezután Sterneck tengernagy a plébanost felszólította, hogy a hajót másodsorban is szentelje meg, mire báró Sterneck leüldet és hazafias beszédet tartott, a melyben üdvözölte Bécs város jelenlévő képviselőit, a kiknek elfjövetele jelzi azt a szoros viszonyt, mely a szárazföld és a tenger közt van. A legfiatalabb hajó, a mely ő felsége parancsára kapta a „Wien“ nevet, büszkén fogja vinni a monarchia diadéjára a zászlót, a melyet Bécs város neki ajánlkozott. Sterneck beszédére gróf Wilek felilt, mely a tengernagy Kielmannsegg grófnéhez beszédet intézett, a melyben a többi közt azt mondotta, hogy a „Wien“ hajó, a „Monarch“ és „Budapest“ hajókkal kifejezésre fogja juttatni diadégesen uralkodó királyunk jogára álló álló birodalom hatalmát és nagyságát. Ezután báró Sterneck felkérte a grófot, hogy keresztelje meg a hajót és adja meg a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

Trieszt, jul. 7. — **Buosi Ujlakon.** Nem kedvezett az idő a jó ujlaknak a mai bucsunapon, de azért elég nép volt jelen ott, különösen délután, a mikor az eső is elállt s kezdődhetett a mulatozás. A bucsi egyházi része az ujlaki plébániatemplomban folyt le. Reggel 8 órákor magyar beszéd volt, melyet körmenet követelt. A zenés nagymisét 10 órákor Bogisich Mihály budavári prépost, esperei plébanos tartotta, mely alatt Sautner Kajetan vezetés alatt Diabelli A-miséjét adták elő. Gradualára Liszt Ave Mariáját, Offertoriumra Diabelli Salve Reginaját énekeltek. — **A Duna tükrei.** Pozsonyi leveleink írja: A „Miklós“ nevű elevátor tegnap érdekes dolgokat hozott napvilágra. Háromszor egymásután két-két ágyugolyót emelt ki a Duna fenekéről, melyek mindegyike 80 kilogramm nehéz, átmérőjük 1/2 méter, belül üresek és falaik 10 cm. vastagok. Ezek a legnagyobb töltények, a melyeket valaha használtak. Tölszerálaku nyílásokon keresztül meg lehetett tölteni robbanó anyaggal, két oldalt gyűrűkkel vannak ellátva, melyek arra engednek következtetni, hogy úgynevezett „láncgolyók“, melyeket csak mozsarakból lehetett kilőni. E golyók valószínűleg az 1809-iki ostromkor esték a Dunába, melyet Napoleon serege intézett a város ellen. Érdekes, hogy akkor a francziák a Duna ligeti partján volt „Csillagáncs“ fölött, melyben a város védő katonái voltak, lödöztek meg a városat július 7—31-ig. Ezeknek kívül egy hadiszerszámot is hozott a gép napvilágra, melynek pengéje igen széles és vége kampóalakú van megörbülve. Ez arra szolgál, hogy a lovakat a járásra kényelmesebbé tette; átvágtak ugyanis vele lábainak. További leletet képeznek egy pánceziling maradványai és emberi koponya darabjai. Valami lovak találhatta e helyen halálát a folyóban s a súlyos ruha és fegyverzet nem engedte tovább vinni vagy kihánytatni a viz által. A leleteket a városi muzeumban helyezték el.

— **Római leletek Bécsben.** A bécsi belváros két év óta rohamos átváltozásokon megy keresztül. Az óségi házakat egymással bontják le, hogy helyettük modern új épületeket emeljenek. A Rothernthurmstrasse most folyó rombolási munkálatok alatt egy fiatal régész, Nowaloni, arra a meglepő felfedezésre jutott, hogy a százados falak romjai között igen sok érdekes régészeti leletek léteznek. A mostani Bécs város helyén annak idején a 10-ik római legió elszáncolt tábora állott, és csodálatos, hogy eddig olyan kevés régészeti emléket tudtak találni az akkori időkben. Nowaloni már a Rothernthurmstrasse 9-ik számú házában lerombolása alkalmával észrevette, hogy a századok óta fennálló ház egykori római építkezések kövéből volt építve. A szomszédos ház alapzatának kövei között egy mammothfog, azonkívül nagymennyiségű vas- és kőgolyók találtak, azonkívül egy nagy követ, a melyről beható vizsgálat után kiderítették, hogy az egykori római szulmérték volt, a melyet a régi római kereskedők használtak. A legérdekesebb leletek azonban a napokban bukkantak, a mikor egy nagy fal alapfalai közül egy pompás reliefképpel díszített római sarkofág töredékei kerültek elő. A fiatal tudós a leggonoszabb figyelemmel kíséri a további bontási munkálatokat, nehogy esetleg egy ilyen műemlék a tudatlan munkásepek eskényének essék áldozatul.

— **A sors üldözöttje.** Nagyon riszárdolt erre a címre egy bécsi Stummer nevű szegény szabómester, a kit felesége évekkel ezelőtt részegkedése miatt elhagyott. Stummernek virágzó műhelye volt Bécs egyik külvárosában, és mint lelkesmestere iparost mindenütt szerettek. A rendes munkának egy szerre vége szakadt és Stummer egyszerre találnyokon kezdte törni a fejét. Természetes, hogy a mit felfeledett, azt senki sem akarta elismerni, kétségbeesésében az ivásra adta magát és egészen elhanyagolta családját. Felesége egy ideig csak türe az iszákos ember garázdalkodásait, végül, a midőn látta, hogy nem tudja ferjét átkos szenvedélyéről lesroktatni, kis leányát elhagyta őt és elköltözött egy gazdag rokónához, a ki házába vette a szerencsétlen asszonyt. Stummer ez alatt különféleken iparkodott kényerét megkeresni. Volt fürdőszoba, statista, de iszákossága miatt sehohsem tudtak állandóan használt venni. A gazdag rokón ezalatt meghalt és összes vagyonát Stummer leányára hagyta azáltal a feltétel, hogy addig, míg a leány férjhez megy, a vagyon a leány anyja kezébe. Stummer a legnagyobb nyomorban érte a nagy örökség híre. Összekelődött valahogyan anyai pénzét és elutazott feleségéhez. Az asszony nagyon szűkös bégem taláta. A szegény asszony nem tudott ellentartani férje költőgségének és megbocsátott neki. Ki volt boldogabb mint Stummer, látva a jöletet, a melyben felesége élt, ürvendevé gondolt a jövőndéltre, a mikor újból átadhatja magát ivási szenvedélyének. De a sors másképp határozott. Az asszony egészségi állapota egyre rosszabbodott és rövid idő múlva meghalt. A vagyon az árvaszeg vette kezébe alá és a szegény szabómester, a sors folyosón csapásaitól elkeseredve, egy konyhakéssel elmeteszte a nyakát és rövid idő alatt elvérzett.

— **Flatalon a halálba.** Előkelő párisi úri családok gyermekei voltak mindkettén, a fiu alig múlt 17 éves, a leány még anyni sem volt. A két gyermek szerelmest lett egymásba és viszonyt folytattak. A szülők nem sejtették semmit és a két gyermek élt boldogan. A viszony azonban nem maradt hatott tiokban, és a fiatalok elváltak egymástól, mint elszakadni egymástól. Ezt a nagy megröbbátást nem bírták elviselni és elhatározták, hogy ha már nem élhetnek együtt, legalább a halálban egyesülnek egymással örökre. Úgy is történt, a mi agyonlőtte kedvesét és utána saját maga ellen fordította a fegyvert és rövid idő múlva ő is kiszervetett.

— **Turista szerencsétlenség.** Emilitést tettünk arról, hogy egy turista néhány nap előtt a Dachsteinről lezuhant a völgybe és eszméletlenül fekszik a menházban, a hová a vezetők beszállították. A szerencsétlenül járt turista most már magához tért, felvilágosítást adhatott kitérő és elbeszélte a balesetnek előzményeit. A Dachsteinről lezuhant turista, a ki szerencsére csak könnyű sérüléseket szenvedett, egy Neumann József nevű bécsi kalapgyártó, Neumann saját elbeszélése szerint két vezetől és két idegen emberrel indult a Dachstein megmászására és a lejutétel alkalmával egy bálpép fölkövetkezésen lezuhant. A szerencsétlenül járt turista segélykérésre egy vezető odakusztott a vérről borított emberhez és alatt Neumann társai a közel menházhoz futottak és egy onnan előhozott sarolyban beszállították az időközben eszméletlen vezett embert a menházba. A szerencsétlenül járt turista remélhetőleg néhány nap múlva visszatér családjá körébe.

— **Rablóhadás a kaszányra előtt.** Durnyi Pál felegháza havvéd közelegny mint fegyveres őt állott a laktanya előtt, midőn egy Flóssel Jánosné nevű asszony a vasut felől a városba igyekezett egy értékes ruhaneműcsomaggal. Az őt álló honvéd senkit sem látva közelében, megmártá a védelmen nőt és elvette tőle az értékes csomagot és vitélte a laktanyába futott vele. Flósselné egy városi rendőrrel azonban bement a laktanyába és ott jelentést tett az esetről a napos tisztnek. A nyomozás aztán beigazolta, hogy a rabló tényleg az őt álló honvéd volt, a kit azonnal vizsgálati fogságba helyeztek és kikísérték a honvédhadbírséghez.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége, legkegyelmesebb urunk parancsára a hajónak a „Wien“ nevet adom.** Ezután a grófné a villamos vezeték billyntjét megnyomta, mire a hajó orrára helyezett pezsgős palack eldurant, a mely megadta a jelt a vízrebocsátásra.

— **Ő felsége,**

